

XI Concert de Nadal

MÚSIQUES

d'ANADA i TORNADA

Iñaki Lecumberri Camps
(Director convidat)



Santa Cecília 2023

ANEM I TORNEM

En qualsevol agrupació musical tenim sempre un camí d'anada i tornada on entren i ixen músics, directors que venen i van, concerts que comencen i acaben... i així és el procés musical, fem música d'anada i tornada, perquè intentem anar molt més enllà i tenir una sempre millor tornada, en qüestions de recompenses musicals i personals.

I mentre anem i tornem fent música, estem provant i cercant directors. Vam tenir a principi d'any a Quique Montesinos, entremig a Carlos Esteve Domenech i acabarem l'any amb Iñaki Lecumberri. Estem en eixe impàs necessari. El 2024 s'albira un nou director perquè estiga amb nosaltres un bon cicle.

Tres músics nous entren a la nostra agrupació musical, els donem la benvinguda a la família, i que romanquen per molts anys: Neus, Andreu i Pau.

Estem en un bon moment d'estat de forma. Hem fet moltes eixides: Alcoi, Muro, Sant Blai, Banyeres, Múrcia, Crevillent, el Campello i la nostra Xixona. Allà on anem sempre deixem un bon sabor de boca, nosaltres el sentim i perquè també ens agrada que les bandes ho donen tot, facen espectacle i vulguen interpretar l'obra que tens al faristol de la millor manera que siga possible.

Tanquem un any molt intens de música, d'experiències, d'assajos, eixides, concerts... i és això de què dèiem al principi, perquè la música va i torna, i és el que pretenem, anar i tornar sempre amb la música, que és el que ens agrada.

Els i les membres de l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona



"MÚSIQUES D'ANADA I TORNADA"

La música forma part del patrimoni cultural que representa i identifica un poble. Cada melodia folklòrica o tradicional ha sigut transmesa oralment de generació a generació i ens mostra, a l'actualitat, l'essència d'una terra. Eixes arrels musicals prenen forma de girs melòdics, ritmes o timbres i fan que una peça sone celta, oriental o valenciana. Al llarg de la història, molts són els compositors que han estudiat les músiques folklòriques d'un poble, per escriure música inspirada en elles. El prestigiós compositor rus Igor Stravinsky deia que "una tradició verdadera no és el testimoni d'un passat mort, és una força viva que anima i informa el present". Amb eixe esperit estan compostades les peces que els presentem al concert: músiques inspirades en arrels musicals autòctones, però amb la peculiaritat que van ser escrites per autors, per als quals, eren alienes.



Així els presentem a la primera part la *Suite Alicantina* del compositor galleg Ricardo Dorado Janeiro. Una peça de 1971 que va guanyar el Concurs de Composició de l'Institut d'Estudis Alacantins i que havia d'estar inspirada en el folklore musical alacantí. A la segona part els oferirem la *Suite Cèltica* del compositor alacantí J. Vicent Egea Insa, que va guanyar el 1999 en Premi de Composició de la Federació Gallega de Bandes de música, i havia d'estar basada en elements musicals folklòrics de Galícia.

Aquestes dues suites es complementen i li donen cohesió a un programa que vol valorar dues grans figures de la composició original per a banda del nostre país. Les altres peces amb les quals el completarem són el clàssic pasdoble Ronda en Castilla, de característiques sonoritats taurines, i *Mirabel*, peça de reconegudes sonoritats celtes.

Esperem que gaudisquen!

PROGRAMA ACTES

SANTA CECÍLIA

Diumenge, 19 de novembre de 2023

09:00 h. Cercavila pel poble per arregar els nous músics.

11:30 h. Missa en honor a Santa Cecília

14:00 h. Dinar de Germanor

Dissabte, 2 de desembre de 2023

19:00 h. XI CONCERT DE NADAL. CONCERT SANTA CECÍLIA A L'ADDA.

22:30 h. Sopar de Germanor

PROGRAMA CONCERT

(2 de desembre 2023 - 19:00 hores - ADDA)

PROGRAMA SANTA CECÍLIA A.A.M. "EL TRABAJO" DE XIXONA 2023

CONCERT DE NADAL

Músiques d'anada i tornada

1^a part

Ronda en Castilla (pasdoble) Ricardo Dorado Janeiro

Suite Alicantina Ricardo Dorado Janeiro

I. Preludio

II. Canción de cuna

III. Juegos infantiles

IV. Danza final

2^a part

Mirabel J. Vicent Egea Insa

Suite Cèltica J. Vicent Egea Insa

I. Andante. Allegro giusto

II. Adagietto

III. Allegro moderato

Director convidat: **IÑAKI LECUMBERRI CAMPS**

DIRECTOR CONVIDAT

Iñaki Lecumberri Camps naix a Cocentaina en 1984. Estudia als conservatoris de València, Barcelona i Múrcia titulant-se en clarinet, composició i direcció d'orquestra. És expert universitari en "Anàlisi i interpretació musical" per la Universitat d'Oviedo, postgraduat en clarinet pel Conservatori Superior de Música d'Aragó, Màster en Formació del Professorat per la Universitat de València i Màster en Investigació Musical per la Universitat Internacional de València.

Com a instrumentista ha format part de nombroses agrupacions com la Jove Orquestra de Castelló, European Union Youth Wind Orchestra o la Nederland Studenten Orkest actuant arreu Europa. Així mateix, ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica de les Balears i l'Orquestra Simfònica del Principat d'Astúries.

Estudia direcció amb J. Miguel Romero, J. Miguel Rodilla i J. Vicent Egea. Ha dirigit l'orquestra, banda i ensemble de saxòfons del Conservatori Superior de Música de Múrcia així com la Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana (JOGV), agrupació de la qual és director assistent des de 2013 fins a 2016. Això li ha permès abordar grans obres del repertori simfònic i treballar amb solistes de la talla d'Ara Malikian, Giorgi Dimcevsy o Spanish Brass.

Ha sigut director titular de la banda de música Xuvenil de Xinzo (Ponteareas), Ateneu Musical



de Cocentaina, Santa Cecília de Camp de Mirra i Asociación Músico Cultural Eldense "Santa Cecilia" d'Elda. Tanmateix, ha dirigit com a convidat les bandes de "Los Silos" de Burjassot, "l'Avanç" de Campello, "El Trabajo" de Xixona, "Primitiva" d'Albaida, Santa Cecília de Castalla, CIM d'Onil, UM de Biar, SUM la Canyada, Santa Cecília d'Elda, "La Esperanza" de Sant Vicent del Raspeig, "Los Sones" de Saix, Ateneu Musical de Rafelguaraf, "l'Amistad" de Villafranqueza i Agrupació Musical "Santa Cecilia" d'Ador.

Actualment, és professor d'orquestra i banda al Conservatori Professional de música d'Elx, director titular de la Unió Musical d'Alcoi i director convidat a l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona.

Ricardo Dorado Janeiro

(A Corunya, 1907 - Madrid, 1988) va començar a estudiar música a la seua localitat natal per traslladar-se posteriorment a Madrid on va arribar a ser músic militar. Va passar pel regiment de Zamora i després per l'Immemorial. Va pertànyer al cos de director militar, al qual va arribar fins a comandant-director músic, el més alt que existia a la seua escala. Va estudiar amb mestres com Joaquín Turina, Manuel de Falla o Jesús Guridi. Als darrers anys de la seua vida es va dedicar principalment a l'ensenyament i la composició. Va escriure principalment per a banda creant nombrosos pasdobles, marxes militars i marxes processonals.



J. Vicent Egea Insa

Nascut a Cocentaina l'any 1961, és graduat en trompeta i titulat superior en Composició, Direcció de Cor i Orquestra pel Conservatori Superior de música de Sant Sebastià. Va obtenir el "Certificate of Advanced Studies" de Direcció d'Orquestra per la Royal Academy of Music de Londres, i es va graduar com "Special Student" en Direcció d'Orquestra a la Manhattan School of Music de Nova York. Ha estudiat piano, violí, sociologia de la música i composició contemporània, jazz, electroacústica, informàtica musical i música de cinema. Actualment, és professor al Conservatori Superior de Música de Navarra i director titular de la banda municipal de música de Pamplona.



NOTES AL PROGRAMA

Ronda en Castilla

Pasdoble de tall clàssic i elegant publicat per Ediciones musicales Madrid l'any 1957. La peça comença amb una majestuosa crida dels metalls que és contestada per les fustes amb un caràcter més íntim. Aquesta idea es reprén després del primer tema, de caràcter imitatiu, per dur-nos al trio: una alegre melodia que ens recorda als grans temes de la Sarsuela.

Suite Alicantina

Al mes de juny de 1970, l'Institut d'Estudis Alacantins, va convocar un Concurs per premiar una obra per a banda. Al primer paràgraf de les bases deia: "La música de un pueblo representa uno de los aspectos más destacados de la cultura del mismo, por ello, el Instituto de Estudios Alicantinos de la Excelentísima Diputación Provincial de Alicante, a propuesta de su Sección de Música y Folklore, convoca un concurso de composición de obras para banda, obras que, basándose en el folklore musical de la provincia de Alicante, resulten susceptibles de formar parte del repertorio de las bandas de música de categoría media."

Així doncs, el prestigiós compositor gallec Ricardo Dorado va fer una recerca de melodies del nostre folklore i va escollir les que més li van inspirar per escriure una Suite en quatre moviments. De manera més o menys literal, i amb modificacions més o menys elaborades, podem escoltar temes d'Adzaneta d'Albaida al *Preludio*, de Ràfol d'Almunia a la *Canción de cuna*, de Gorga i Murla a *Juegos infantiles*, i de Benirrama i Pego a la *Danza Final*.

— 2a part — Mirabel

Aquesta peça naix per encàrrec de la Fundació do Rosal per a ser estrenada per la Agrupación Musical do Rosal dirigida pel seu director titular Diego

Javier Lorente López. El títol de la peça fa menció a una fruita autòctona que es cultiva únicament a la zona de O Rosal, localitat al sud de la província de Pontevedra. La peça intenta evocar les sensacions i vivències experimentades pel compositor al llarg de la seua visita a aquelles singulars i acollidores terres, especialment a l'impressionant mirador anomenat *O niño do Corvo*, l'any 2008.

Escrita en forma lliure, la peça s'estructura a través d'una successió de seccions contrastants amb algunes sonoritats d'aire celta. Presenta un gran ús de la secció de percussió oferint l'oportunitat de fer servir instruments autòctons, al mateix temps que pretén retre un xicotet homenatge a la Muñeira, el ball folklòric més conegut de Galícia, presentant-la primer de forma majestuosa per transformar-se al final en una alegre dansa festiva.

Suite Cèltica

Premi de composició de la Federació Gallega de Bandes de Música l'any 1999, està inspirada en un viatge de l'autor a un poblat celta del sud de Galícia. Dedicada a Rafael Llorens i Mari Carmen Giner va ser estrenada a l'octubre del mateix any per la Agrupación Musical do Rosal a l'Auditori de Santiago de Compostela.

Estructurada en tres moviments, al primer destaca l'evocadora melodia de l'oboé. Uns compassos plens de misteri preludien l'Allegro, molt rítmic, amb clares referències a la muñeira. El segon moviment presenta un tema original amb notables influències melòdiques celtes, al que la flauta és la principal protagonista, recordant la peculiar sonoritat de la flauta celta. El moviment final s'inicia amb una anunciació festiva de la percussió a la manera del ritual celta, per introduir-nos en una melodia pentatònica característica d'aquest estil de música, amb nombroses variacions que mostren les grans possibilitats expressives de la banda.

BENVINGUTS/DES NOUS MÚSICS

L'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona, té la sort de presentar altres tres músics que s'uneixen a la nostra Agrupació.

Sempre és una sort donar aquesta notícia, i donar-los la benvinguda per entrar a formar-ne part.

I l'enhorabona als familiars, perquè no ens cansarem de dir, que la inversió feta en temps i en diners, és una riquesa immaterial tan gran en la formació com a persona, que s'entén quan es té un poc de coneixement.

Els nous membres de la nostra Agrupació Musical que des del dia de hui formaran part de la nostra família:

- Andreu López Sirvent, saxo.
- Neus Vidal Arques, clarinet.
- Pau Orquín Picó, saxo.



MEMORÀNDUM 2023

Encara sense haver publicat el Memoràndum del 2022 i ja estàvem escrivint el del 2023 pel certamen que tindríem el darrer diumenge d'octubre.

DIUMENGE, 30 d'OCTUBRE de 2022

50é Certamen Provincial de Bandes de Música de la Diputació d'Alacant

Era peremptori, urgent, quan vam tocar la marxa processional *Sant Bartomeu i Sant Sebastià*? Necessitàvem l'ajut dels patrons? No ho creguem perquè era obra que tenia la finalitat de fer notes llargues i afinar. Era la primera obra que posàvem al faristol en el darrer assaig general.

La sonoritat era plena, les imperfeccions eren, són i seran necessàries per a arribar a fer música. I les tres obres ens eixien. Demà seria el dia C, no podem negar que teníem nervis i volíem fer un bon certamen. Acabàvem l'assaig general amb la faena feta: treball, compromís, esforç, temps (perdut o guanyat?) per fer banda; i el nostre premi ja el teníem. No som una banda de certàmens, però entra dins de les nostres possibilitats; i poder recordar aquell bes en la Sènia?

Seríem els primers a actuar i competir enfront de dues potents bandes, Agost i Palamó, i aquesta vegada ho fariem en la 1a secció.

Érem puntuals a les set del matí en la porta del Monterrei, l'autobús de la companyia Agostense (i com comentava Coca: "Bé comencem", enviant una foto al grup de WhatsApp), portàvem l'instrument immaculat, estàvem mudats amb el vestit i amb corbata ben nuada. Poc tràfic a la carrereta. Només arribar havíem de muntar i omplir eixe temps mort fins a les nou quan començaria el certamen.

Ens donaven l'entrada, i simultàniament pasàvem per ambdues portes. Asseguts, sentíem al presentador del certamen, que llegia el nostre currículum de manera sintètica, sense pena ni



Assaig general 29 d'octubre de 2022

glòria. Preparàvem el primer pasdoble, *Yakka* de José Rafael Pascual Vilaplana, on despertàriem al públic més matiner; sobretot incondicionals de la banda, com l'alcalde o el regidor del PP, pares i mares, marits i mullers, fills i filles, amics i amigues que volien sentir la nostra força.

Només donar l'entrada, David González s'encaminava a donar el primer canvi de full en la seua partitella, i va ser l'anècdota, perquè no tenia ben col·locada la tarima i en anar al seu faristol va xapar en fals i quasi que va caure. El solo de saxo de Clàudia no té nom, tot el contrari: va ser sublim, excels, immillorable. Una interpretació juvenil, com mai havíem sonat.

La peça obligada era *Entornos* del profeta alcoià Amando Blanquer Ponsoda. Obra molt tècnica, difícil d'afinar, basada en melodies i cançons alcoianes. Tot i alguna desafinació, podem dir que ens va eixir molt bé.

I acabàvem de manera esplèndida amb *Leningrad*, obra escrita per a orquestra i amb arranjaments del president de la banda, Adan Bernabeu. Pot ser que no tingueren la dificultat que pretenia l'honorable i implacable jurat, i que hem de ser respectuosos, però molts vam acabar fotuts després de la darrera nota, plena, amb el record del setge dels alemanys als russos. Ho vam donar tot i estem contents perquè ens va eixir redona (bé, sí, alguna imperfecció hi havia), però el tros dels baixos, la preparació dels saxos i clarinets, i la resolució final... imperiosa.

Vam ser l'única banda que va alçar al públic dels seus seients. Crec recordar d'un comentari felicitant la banda guanyadora i a nosaltres ens definia com a contundents.

El resultat, tot i diguem políticament que no tenia importància, quan vas a un certa-



Actuació de l'A.A.M.E.T. de Xixona

men el que vols és guanyar, però aquesta vegada no va ser així, i sort, perquè ens van puntuar poc, i volem pensar que ens mereixíem més que un tercer lloc.

No ens quedaríem nosaltres sense felicitar a la societat musical "La Amistad" de Villafranesca (vamos, els de Palamó), amb un primer premi i menció d'honor i quasi fregant la perfecció amb 392,5 punts. El segon lloc per a la Societat Filharmònica Unió Musical d'Agost amb 315,5 punts i nosaltres que tinguérem 277,5 punts i el tercer premi.

No ens va faltar l'esmorzar i un bon dinar de companyonia, i la satisfacció i la reflexió del tercer premi, i tot el que hem tret de positiu. Millor sonoritat, disciplina, respecte i sobretot, millorar la nostra amistat, que va in crescendo.



La parada següent serà la Santa Cecília del 2022, i enguany sí, sense cap restricció. Que algú se'n recorda de la COVID?

DISSABTE, 19 de NOVEMBRE de 2022

I Campionat de Futbolí Una nova experiència

Primer de tot, ens hem de remuntar a l'assaig general per al certamen, on Alejandro va dir que si tornàvem al poble amb el primer premi es compraria un futbolí. Els membres de l'equip directiu van acceptar, encara que malauradament no vam poder complir amb la promesa, però sí que vam poder culminar un treball molt dur amb molt esforç i compromís, però això és una altra història.

Aplegà el gran dia, 19 de novembre a les quatre de la vesprada a la porta de "la Cabanya" on Enric, Alejandro, Adàn i el vicepresident Dario ens



Foto dels campions

esperaven a tots, ja que la puntualitat i la banda no són sinònims, i qui no s'ho crega que els pregunte als Marrocs. Tres quarts d'hora després quan per fi aplegà l'últim equip és dona la cerimònia d'inauguració amb un trepidant partit entre "Dos gintònics paga la banda" i "Nottingham Pressa". Sota les 17:15 aplegà el debut de Dario va poder guanyar cinc de sis partits possibles.

La vesprada anava passant i els partits seuien sense cap problema la seua cursa i els competidors continuaven gaudint del meravellós descompte d'un euret que ens va fer Mario. Vora les 19:30, apleguem a la gran final entre "Amerla (Alejandro i Hectoret)" i "Dos gintònics que paga la banda (Adan i son pare Cilindro)". Un intens partit on va passar de tot, i quan vull dir de tot, cadascú pot traure les seues conclusions... va finalitzar amb la victòria d'Amerla.

I fins ací aplega la primera de moltes competicions de futbolí que farem al pas del temps. Enhorabona a tots els organitzadors i participants per la gran feina feta i ara descansarem tots que demà diumenge tenim el dia gran de Santa Cecília.

Asier Rubio Jerez

DIUMENGE, 20 de NOVEMBRE de 2022

Arreplegada nous músics, missa i dinar de germanor

Vestits per a l'ocasió i a les nou del matí, un coet ens comunica que hui, tot i no ser el dia oficial de Santa Cecília, la celebrariem; iniciem la cercavila per arreplegar els nous companys, i per ordre d'arreplegada: Jorge, Óscar i Carla (Plaça, c/ Barcelona, c/ Alcoi).

Abans, però, un poc més avall de la Casa de Cultura, ens espera la primera paradeta, que ens ofereix Vicente Pardo, per commemorar els **cinquanta** anys com a músic. Allà està Encarna, dona del qui va ser homenatjat i algunes amigues del qui ara ens premia, amb una bona tauleta amb pastes i licors diversos, que és agraïda per calfar els motors.

Que se'ns fa tard! Diu un, i el bombo marca un toc, dos i arranquem amb el clàssic de José María Ferrero Pastor *Dos Parelles*. Baixem per les escales de la Pescateria, fins a arribar



a *Novòptica* on ens espera Jorge, trompeta que s'incorpora. Ens regirem per retre-li l'honor que es mereix. Enhorabones als pares i les mares.

Baixem cap al Betlemet (que encara no està muntat) per anar per Óscar. S'ha format una esquadra amb membres que per diversos motius no poden tocar: el president de la Banda que vol encapçalar la comitiva, Enric Peldanyo que porta la bandera que feia anys que no la tréiem, Nerea *Maratxa* que li fa mal un queixal, Mauro i Caboteta.

Recorrem els carrers de Manhattan (la Sarga, Alacant, [passem per la kàbila dels Marrocs] i entrem triomfals al carrer Barcelona), el personal mig endormiscat perquè és diumenge i primeres hores ix als balcons amb els batins.

Tenim en el portal a Óscar el nou percussionista que s'uneix també a son pare i el seu germà David (la mare emocionada), ara ja tindrà la casa dilluns i dijous per a ella soles a l'hora de l'assaig. Fem la filera per donar la mà i pegar dues besades.

Retornem a la formació i anirem per la darre-ra companya, Carla, al carrer Alcoi en el mític edifici del Cine de Baix. La banda sona plena, encara continuem amb el pasdoble de l'inici de l'acte. Allà ens espera *Cono*, Cristina i la filla xicoteta, Elena. Ens regirem, com també ho hem fet amb Óscar.

Tenim tauleta, la segona. És una cercavila com les d'abans. Fa, fins i tot, fresquet. El canvi climàtic ens ha respectat la tradició.

Gaudida la tauleta, sona altra vegada el bombo, formem i ens encaminem, costera amunt per la santa, que Sofia i Conchi, han engalanat per a l'ocasió amb flors vistoses i que l'alegren.

Anem bé d'hora. Els mateixos portadors de l'any 2021 són els encarregats de dur amb andes a Santa Cecília per a dedicar-li la missa. Eixim del local i s'encén la traca per a l'ocasió. Hem canviat

de pasdoble, *Operador* de Godofredo Garrigues Perucho. Hi ha la discussió entre els portants que si que anem per la Plaça o pel carrer de l'Orito. I és aquest darrer el que elegim.

Hem d'entrar la Santa per la porta principal, però té una tanca. Ens endinsem amb el fort del pasdoble pel jardí republicà i veiem com l'escolà apunta el cap, i es fa la pregunta: —*has avisat a la regidora?*

Ix el retor dient que ens havia avisat, que falten cinc minuts i que no té pinta de què siga puntual la cosa. Entre claus que no són i la inventiva de llevar uns ferros, podem entrar. La santa per la porta principal i els músics per la portada de les escales del Fossar, un poc de descontrol.

La lectura la llig Carla Francés, que entra oficialment. I al final, el grup de metall, tocarà *Gioia* de Saül Gómez Soler.

Ens fem *retratos*, per cordes, per famílies, per portadors, per a immortalitzar el moment. Eixim de l'església. S'encén la traca. Sona *Operador* i ens encaminem amb un sol cap al Quicorro, on els pares dels entrants ens conviden a una bona cerveseta.

Ens hem fet, juntament amb els cambrers i cuiners, una foto per al record, amb la santa en el centre.

Formem i anem cap al local per deixar-la. Passem per la Plaça, on rebem

aplaudiments de la gent del poble i algun visitant que ha vingut a comprar torró. Desentolem, en un moment, a Santa Cecília de les seues flors, i tranquil·lament ens n'anem a la kàbila dels Moros Verds on tindrem el primer encontre d'agermanament, que acabarà amb un bon arròs amb conill (sense caragols); el pastís serà tallat per Jorge, Óscar i Carla i per acabar la jornada, el campionat de cotos, que no falta dir qui el guanyarà! Per cert, el vi, el Matarramera, estava molt bo.





DISSABTE, 27 de NOVEMBRE de 2021 Concert de Santa Cecília L'ART DE LES EMOCIONS

El dia comença amb el campionat de petanca. És la gent més jove la que participa en aquestes activitats que ens sociabilitzen i ens agraden. Un total de 14 parelles que es disputaren dit campionat i que va estar dominat pel metall, finalment, dos trompetes (Isidro i Hèctor) es proclamaren campions, però que jugaren la final, contra els incombustibles i lluitadors, *Peldanyos*.

A la vesprada teníem el concert de Santa Cecília & Concert de Nadal, a l'ADDA, i ja en van 10, d'edicions. Gràcies a l'Ajuntament de Xixona, que subvenciona dita activitat i promociona l'exitosa Fira de Nadal xixonenca, que rep vora cent mil visitants.

El concert tindria unes característiques diferents del d'anys anteriors. Primer, perquè era el primer des de la tan maleïda pandèmia, sense cap restricció, sense cap mascareta (tot i que alguns la duïen per precaució), i el final del viatge de David.

Amb el títol "L'Art de les Emocions" i amb un cartell molt vistós i que no deixava a ningú indiferent, férem dues parts molt ben diferenciades. Era com un d'aquests dies que no saps què fer de dinar i vas agarrant un poc d'ací i altre d'allà i dines com un rei.

No cal parlar, per no ser repetitiu, del temps de muntatge, comprovar el so, assajar amb els cantants. Ens quedem, amb una foto, la de *Pilili*, solitari ell sol en les butaques de l'ADDA, i que denota la responsabilitat que tenim.

Una primera part on tocaríem *Symphonic Overture* de James Barne, *West Side Story Selections* de Leonard Bernstein i tancaríem en el desé moviment de *l'Olimpo de los Dioses (Zeus i Hera)* d'Óscar Navarro, amb caragoles incloses.

El presentador va anar al gra, sense rodejos. Va donar la benvinguda, va presentar la primera peça i va donar pas al director, del que seria el seu darrer concert com a director titular, David González-Tormo.

Emocionat pel moment, abaixà contundentment els braços, amb ritme marcial, on entraren les trompetes i començava l'art, i que ens portaria a unes bones emocions al llarg de més dues hores.

El guió que havíem escrit no es va complir al 100% i haguérem d'improvisar. Ruth Jiménez, vestida per a l'ocasió, de músic, i que no va tocar en el concert per motius laborals, llegí el llarg discurs que li havíem dedicat al director que acabava la seua trajectòria. Havia de ser després del des cans, però no. Repassàrem els millors moments amb David. Tots els viatges que havíem fet a l'ADDA, el bes de la Sénia, les entrades, les cercaviles, etc. I ho deixaven en un bon moment.

Emocionat, decidí, deixar el seu discurs per al final del concert.

Després vingué la medalla de Francesc Bernabeu que li l'entregà el seu oncle, Eduardo Ferrer, molt emocionat pel moment.

Finalment, altre moment emotiu, l'entrada dels nous músics, Carla Francés, Jorge Gosálbez i Óscar Romero. El moment del padrí que entrega el diploma, el pare al fill o els germans, deixeu-me que us diga, però fa que tingues els ulls





plorosos, perquè és un moment especial en la vida dels músics.

Va arribar el moment alcaldessa. Sí, el seu discurs. Que dels deu anteriors, va dir una cosa que tenia molta raó: El Nadal comença a Xixona.

Torn per a la segona part, on es van presentar les obres que tocaríem amb l'ajut de la soprano Maria Oviedo i el tenor Jordi Sánchez.

- *Carmen "Les Toréadors"* Georges Bizet
- *O mio babbino caro (Gianni Schichi)* Giacomo Puccini
- *E lucevan le stelle (Tosca)* Giacomo Puccini
- *Intermezzo Cavalleria Rusticana* Pietro Mascagni
- *Quando me'n vo (La Bohème)* Giacomo Puccini
- *Nessun dorma (Turandot)* Giacomo Puccini
- *Brindisi (La Traviata)* Giuseppe Verdi

I el concert va agarrar altre carisma, altre rumb, perquè va agradar, i molt.

No podríem acabar sense una nadala, *Nadal Blanc* del nostre benvolgut Ramon Garcia.

David, després de molts aplaudiments, va agarrar el micro i amb poques paraules va dir el que li havíem significat després de set anys.

No podria acabar sense una peça festera, i va elegir la marxa cristiana que porta el seu nom, *David* de Ramon Garcia, i ací arriba el punt final del nostre benvolgut David González-Tormo, que li desitgem el millor dels camins.

I acabem aquest escrit, amb les paraules de la gerent de l'empresa dels busos:

"Solo quería darte las gracias por haber tenido la oportunidad de asistir al Concert de Nadal el pasado sábado. Fue espectacular, ya podéis estar bien orgullosos del nivelazo de la Banda El Trabajo que tenéis en el puebo".

No volem amagar que ens agraden les floretes, i és que era el títol del nostre concert, l'Art de les emocions, qui no es va emocionar? Nosaltres, ja els diem, que molt!

DILLUNS, 5 de DESEMBRE de 2022

Actuació Banda Juvenil a la Fira de Nadal



La nostra participació en la Fira de Nadal la va començar la banda juvenil, reforçada amb alguns majors.

Enguany es canviava el recorregut, i anàvem des del Betlem, fins a l'escenari, tocant el *Popuri Nadalenc* del nostre company Ricardo Planelles pare.

DIJOUS, 8 de DESEMBRE de 2022

Processó de la Immaculada i actuació en la Fira

En aquesta setmana tan atípica, que no saps si és divendres o diumenge, si un ha fet pont o ha treballat, o està en la Fira, participarem en la proces-



só de la Puríssima amb el clàssic *Mater Mea* del mestre Ricardo Dorado Janeiro. La fem, des de ja fa uns quants anys, els que duu la potent fira de Nadal, pel carrer de l'Orito.

Ja sabem que l'assistència no té massa quòrum de feligresos, però és un acte i hem d'estar. Només acabar, i pel carrer la Vila ens hem encaminat cap al Betlem, al pont d'Alacant, i hem tocat, altra vegada, el *Popurri Nadalenc* de Ricardo Planelles. Hem anat pel bell mig del carrer, molt còmodes que anàvem, en un dia, on també l'assistència a la Fira de Nadal, ha sigut considerable.

DIUMENGE, 11 de DESEMBRE de 2022

Audició Nadal de l'Escola Comarcal de Música i concert Banda Juvenil

El final del primer trimestre s'aproxima i ens ho indica l'audició que fan els alumnes. La veritat que els profes s'ho han treballat. Ja sabem que uns toquen millor que altres, que no és el principal, sinó saber l'evolució instrumental.

Hem tingut de tot, el cor preparatori de solfeig, amb la direcció de Clàudia Delgado, la mestra, i la nadala, *A Betlem me'n vull anar*; el conjunt musical amb dues peces; el cor dirigit per Alberto, i les mateixes actuacions, individuals, com la del piano de Rafael Mira Peral, la flauta d'Ariadne Abarca, les trompetes amb *Noche de Paz* tocada per *Pascual Sanchis Hernández* i *Sebastián Campana León*, i les brillants actuacions dels ensembles de saxos i clarinets. Sempre acabem amb la brillant actuació del grup de percussió que ens va tocar *Quédate Music Sessions #52*.

A la vesprada teníem el concert de la banda juvenil, reforçada per bastant gent de la major, perquè la natalitat és la que hi ha. Amb un títol suggerent "De l'Anglaterra clàssica a la música moderna americana" seria el fil conductor de les sis obres que ens tocarem de Gustav Holst i Edward Elgar.

Amb un Alberto Garcia que feia de jugador-entrenador (presentador i director alhora), amb comentaris encertats, agradables i sempre amb eixe somriure que el caracteritza, vam fer un concert molt entretingut, i si cal destacar algú, és a Óscar Romero, que com a solista, va tocar l'obra *Tympolero* de Whilliam Schinstin.



DISSABTE, 24 de DESEMBRE de 2022

Cercavila Nit de Nadal

El dia de la nit de Nadal sempre és molt bonic, i la veritat que quan sona el *Popurri Nadalenc* de Ricardo Planelles l'ambient encara es condensa més, i quan passa la banda jove la gent ho agraeix.

El recorregut és el de sempre, i ja ho hem fet tradició. Eixim de la Banda, passem per primera vegada per la Plaça, anem al Betlem, ens fem la foto de rigor, baixem cap a Manhattan i tornem al punt d'inici.

La música ens regala alegria en un dia tan familiar.





DIJOUS, 5 de GENER de 2023 Cavalcada dels Reis Mags

El dia que arriben els Reis Mags és un dia on tots els xiquets i les xiquetes tenen una il·lusió que no els cap. Hui tots s'han portat bé si els preguntes. Nosaltres participarem acompanyant a Gaspar i Baltasar. El primer amb la banda jove, i el segon, amb la gran.

El dia comença a allargar-se i ja es pot comprovar a les sis de la vesprada quan hem quedat a la porta principal del parc del Barranc de la Font.

Primer han fet un castell el qual ha estat molt pobre, indicant que començava la cavalcada.

Hi ha un seguit de boato relacionat amb el naixement de Jesús, un ballet de *Barrio Sésamo*, i tot seguit la colla de Dolçainers i Tabaleters "Els Arreplegats" que acompanya a Melcior, la banda jove a Gaspar i la gran a Baltasar.

Les dues toquem el *Popurri Nadalenc I* de Ricardo Planelles, teníem també preparat el segon, però, decidim no perdre la tradició, perquè ens agrada molt aquesta peça.

Hi ha talls que ens fan entrar, tot i estar la persiana a meitat, a la *Cerveceria*, per refrescar-nos. La Plaça, artèria principals de la nostra ciutat, presenta un ple destacable, amb música, gent, il·lusió, bons moments que amenitzem.

A l'altura de les escales de Pepito Fajardo, una bonica imatge, quan tots els companys que toquen amb el segon rei han vingut amb la banda gran. Entremesclem edats, educants que els fa molta gana tocar amb els grans, i completem una gran banda de xixonencs i xixonenques. Ens obrim als costats perquè passen els tres reis, i acte acabat.



DIJOUS, 20 de GENER de 2022 Sant Sebastià. Visca la banda i Pilili!

És el crit que llançava un iaio de l'Asil en acabar el pasdoble *Carol, l'orgul dels agüelos*, de José Rafael Pascual-Vilaplana. Un clam que ens va agradar molt.

Havíem quedat puntuals a les nou i mitja del matí, amb el fresquet del dia, i teníem al faristol en un dia d'hivern, *Primavera* d'Antonio Gisbert Espí. Dani Planelles ha posat el bombo enmig del carrer, enfront de la porta de l'Ajuntament, i una bufada d'aire ha fet que començara a rodar, però els àvids percussionistes s'han afanyat a agarrar-lo i que no se n'anara carrer avall.

Hem estat discutint, com en totes les cercaviles, la formació? De cinc, de quatre? De cinc! Però un diu que després en el carrer l'Orito haurérem de canviar a quatre.

Sona *Primavera*, només ens escolten el regidor de Festes, Ricardo Mira, Mauro, que ens farà el reportatge, i la fotògrafa professional Erica Doménech. Alguns curiosos ixen als balcons, sí, hui és Sant Sebastià. Sentim el trio tocat per dos dels germans de Tita, Carlos i José Daniel, delícia que ens regalen amb el so que trauen per la campana dels clarinets.

Aquells membres de la banda que treballen a Xixona i/o estudien són els que han pogut participar, vora 45 membres.

Hem tocat sense parar fins a arribar a local on hem fet una paradeta per a escalfar-nos amb begudes un pèl espirituoses. Hui celebren l'onomàstica de Ricardo Planelles pare, i Emilio Verdú, Pichoc. Seixanta anys com a músics de la nostra agrupació. És un goig poder tenir a companys amb tanta experiència, i per molts més.





Hem començat amb el crit del resident a l'Asil. Una monja ens ha dit que no eixirien perquè feia molt fred, però l'altra, ha contradit a la primera, i han eixit els que millor salut tenien, i han pogut sentir *Carol*...

Hem caminat fins al principi del carrer Raval, la temperatura ha pujat i ja no calen els guants, ni les bufandes. La banda en aquest carrer de la part vella sona plenament. En el carreró de Fermín comença pel fort i ja sentim que repica la campana de l'ermita de sant Sebastià gràcies a Àngel Porta.

El resol entra de ple pel carrer Badia, altra vegada el trio de *Primavera*. Es proposa fer una foto al betlem, ningú posa impediment i una apunta que ens servirà per a la felicitació de Nadal, quan acabe l'any que ha començat.

Tirem carrer Alcoi amunt. Volíem fer una cercavila curta, però com que l'oratge ens ha respectat, ens hem pres temps, perquè ens agrada. Se'ns han fet les onze i estem a l'altura de les escales del Pixaor.

Formem, sense que ningú remugue, de cinc, i ja tenim *Carol*. Ens prenem altra vegada el temps necessari quiet fins que arriba el fort i arranquem amb l'esquerra, marcialment.

Els pocs veïns que resten al carrer, passegen al mateix ritme que la Banda, fins que arribem a la punta del carrer i ens girem.

A vegades, la música, en un dia tan indicat, ens fa gaudir de la nostra banda.

A la vesprada, a les 19:00 hem quedat per a afinar. Teníem un concert de pel·lícula. Quasi puntuals i amb una bona presència de públic que havia comprat les seues entrades per la plataforma *Giglot* (jo la compre per si de cas, i si no puc anar-hi, no passa res).

La presentadora, una desinhibida, Alba Serra, feia un examen sobre cultura cinematogràfica. Comentava que es dividiria en tres parts, llegia part de l'obra i tot seguit, donava pas al director, obviant, que Alberto Garcia Izquierdo, està de director accidental, o convidat, com millor es vulga dir.

Les obres van ser:

1. *Charles Chaplin* (arr. Marcel Peeters).
2. *Gone with the wind*, de Max Steiner.
3. *Ben-Hur*, de Miklós Rozsa (arr. Marco Marzi).
4. *Theme from The Godfather*, de Nino Rota (arr. Robert Longfield).
5. *Casablanca (As time goes by)*, d'Herman Hupfeld (arr. Norman Tailor).
6. *Moon River* (Alto Sax solo), de Henry Mancini (arr. Michael Brown).
7. *Lawrence of Arabia*, de Maurice Jarre (arr. Alfred Reed).
8. *Singin' in the rain*, de Nacio Brown & Alfred Reed (arr. Riex van der Velde).
9. *Wizard of Oz*, d'Harlod Arlen (arr. Jame Barnes).

Peces que van sonar molt bé i vam tenir solistes destacats: Serra pare, Adrianet, Fernando, Cristina Bernabeu i el gran Mauro, que ens va fer el darrer solo en el *Mag d'Oz*.

Després, tothom a sopar al Quicorro.

DISSABTE, 28 DE GENER DE 2023 XVII Concert de Música Festera

No sé què té Mutxamel, però tot allò que hi ha relacionat amb aquest poble, com el susdit, Alberto Garcia Izquierdo, que va preparar per al concert que tocàrem en la sala de congressos de la Ciutat d'Elx, aquell dissabte 28 de gener de 2023, i que vam deixar bona empremta.





En un escenari petit, que gràcies al fet que van faltar alguns companys, perquè si no no haguérem cabut, perquè era justet, tocàrem una mica incòmodes, però, com ja hem dit, el repertori era d'allò més suculent, tot ple de *hits* festers.

Obriem amb el pasdoble *Patricio Barceló*, de Ramón Garcia i Soler, continuàvem amb la contundent marxa mora *Voro*, de Josep Vicent Egea Insa; el nostre pasdoble apreciat, *Tita* del company que enguany complia 60 anys com a músic de la nostra agrupació, *Ricardo Planelles Torregrosa*, i que al trio sonaven dos bons i amables clarinetes, José Daniel Planelles i Carlos Ferrer. Una marxa cristiana que no deixa a ningú indiferent, *David*, també de Ramon Garcia i Soler i acabàvem la "primera part", perquè la veritat no va haver-hi una parada destacable, amb *Fester*.

Ens donaren un detall i continuàrem amb *Carol*, *l'orgull dels agüelos* de Francisco Esteve Pastor, i amb una Sandra Asensi que va fer un bon solo de flautí. Continuàvem amb la marxa mora *'Itsa àsar Karim* d'Andrés Guerrero Mañas, bé, una obra; passem a la següent, *Llegenda* de Francisco Valor Llorens, altra de Ricardo Planelles, *L'encant de la Torregrosa* i acabàvem amb la marxa cristiana, *Saxum*, potent com ella mateixa, com els músics de la nostra banda.

No podem deixar de nomenar a Alexis Verdú, dolçainer de la Colla dels Arreplegats, que va posar so a les obres que necessitaven aquest instrument.

Alberto Garcia, que ens ha acompanyat en aquests dos mesos, mentre decidíem quin direc-

tor ens faria el concert del Mig Any, amb una de les marxas mores que més sentim goig quan la tenim davant, *Penya Cadell*, no cal dir l'autor, però és un himne, és una obra que diu la nostra personalitat.

DIVENDRES, 10 de FEBRER de 2023 Concert Mig Any Banda Juvenil

A les 20:00 es va celebrar, i en el Cine de Dalt, el concert fester per la banda juvenil de l'Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona, amb sis obres suggerents.

Amb una entrada prou acceptable, i on en l'entremig, es donarien els premis del concurs de dibuix infantil.

Dirigits per Alberto Garcia Izquiero tocarien: de Tomàs Olcina, *Aitana*, pasdoble, de Jaume Fco. Ripoll, *Berebers d'Altea*, marxa mora, i no massa sentida per la nostra contornada, i acaben amb un clàssic de José Francisco Molina, *Víctor*, marxa cristiana.

El concert continuava amb el pasdoble de José María Ferrero, *El nostre*, la marxa cristiana de Mario Roig, *Tabal i Saragüells* i tancava el concert la marxa mora, clàssica, com ella mateixa, *El Moro del Sinc*, de Rafael Giner. De regal, *Farolero* de José Maria Valls Satorres.

No ho oblidem, el concert dirigit per Alberto Garcia Izquierdo, i la indumentària del Mig Any.



DIVENDRES, 17 de FEBRER de 2023 Concert del Mig Any

A la vesprada, i a les huit i mitja, tindríem el concert del Mig Any, realitzat per l'Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona i dirigit per un director convidat, Quique Montesinos.

El cine ple de gom a gom, com se sol dir, i molta gent que volia veure el concert, però que no ho va poder fer perquè les entrades s'esgotaren de seguida, el sistema amb Giglon és còmode i com que és gratis, compres l'entrada per si, i després no hi vas...



Molta gent jove, i fa feliç veure aquest tipus de públic. Comença l'acte amb cinc minuts de retard. Puja Marga Nomdedeu, però no pot iniciar el seu discurs perquè el micròfon s'acoblava, els tècnics de llums (bé, els de l'ajuntament, no s'aclarien si s'encenien o les apagaven, o deixaven mig cine sense llum).

Sobre la qüestió del concert, que és el que ens reunia i, aprofitar l'avinentesa també perquè així, amb molt de públic, es donarien els premis dels diferents concursos i campionats, l'AAMET de Xixona obria, amb una nova sonoritat, amb el pasdoble, d'estructura i essència clàssica i d'estil "sentat" *Tita* del nostre company i compositor Ricardo Planelles Torregrosa.

No podem deixar de nomenar el solo dels clarinets que el tocaren excepcionalment els germans mitjà i xicotet del compositor, i que sonava a glòria.

També cal destacar dues obres. La primera, l'estrena absoluta de *Nanos i Gegants* –Marxa Cristiana– de Damià Llorens Jordà, i que era dedicada per l'autor al nostre company de la banda Bernardo Garrigós Sirvent, Tubista i cronista de Xixona.

La marxa, d'estructura clàssica, naix a partir de la melodia popular dels Nanos i Gegants de Xixona amb alguna xicoteta intervenció del motiu de la Serra de Mariola, motiu propi que ens recorda la seua Filà, els Llauradors. Una obra molt simpàtica que esperem que sone en la propera entrada de Moros i Cristians de Xixona.

I una innovació, *Völsung* –altra Marxa Cristiana– del germà del director convidat, Carlos Montesinos Parra, que va ser primer premi ex aequo al 2n Concurs de Composició de Música Festeria "Ciutat d'Albaida".

L'obra gira entorn d'un motiu melòdic escrit en el 3r mode de Messiaen. Aquest motiu transcorre per diferents alteracions al llarg de l'obra, combinant l'escala amb el sistema d'eixos de Bartok. El trio és una dansa que juga amb la politonalitat i en forma de cànon. Una marxa molt guerrer i intensa.

Tariks –Marxa Mora– de Francisco Esteve Pastor i que s'interpreta com mai, ple, contundent, harmoniós.

I per tancar la primera part, i amb l'ajut de dos dolçainers de la Colla dels Arreplegats (Juanito Arques i Alexis Verdú, Cototo) *Mai-Sabel* –Marxa Cristiana– de Francisco Valor Llorens.

Mentre es donaven els premis, Marc Ros Planelles, va projectar un resum de bones fotografies de les festes del 2022 i es va fer molt amena l'entrega de premis, perquè si no t'apetia aplaudir, podies entretindre't mirant les fotografies.

Repreníem el torn de la música, amb un pasdoble clàssic, *Mirhab* pasdoble d'Evaristo Pérez Monllor de 1925 dedicat a la Corporació Musical Primitiva d'Alcoi; *Abdalá*, marxa mora dedicada a Alberto Climent, capità moro d'Ontinyent per la comparsa mudèjars de 2022 composta per Saül

Gómez Soler; *Alcoi, escata i destrat* marxa cristiana de Rafael Mullor Grau de 1995. Està dedicada a la fila Muntanyesos d'Alcoi en commemoració del seu 75 aniversari; *Abencerrajes – Tarde de Abril*, 1957, marxa mora d'Amando Blanquer Ponsoda de 1957. Està dedicada a la filà Abencerrajes d'Alcoi. I la de regal, *Als Moros Vells*.

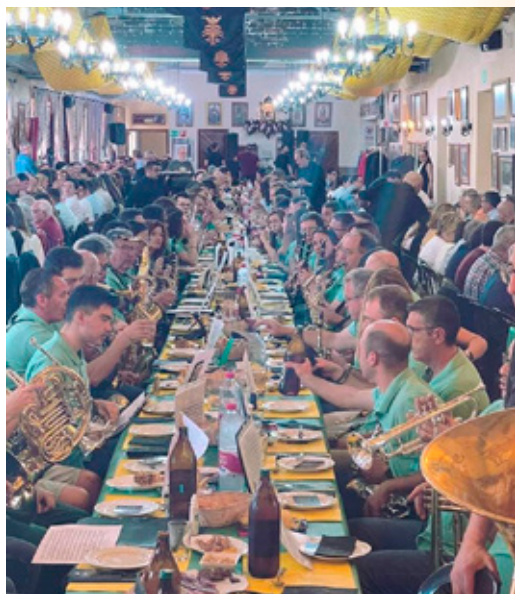
Un concert on vam sonar com feia temps. Ens hi anem a dormir amb un bon regust, i expectants al dia de demà.

DISSABTE, 26 de FEBRER de 2022 Cercavila del Carnestoltes

Una vegada passats els Carnestoltes en tot el país, nosaltres a la nostra i vàrem estar tocant pels carrers del poble, de manera informal i amb l'alegria que ens caracteritza.

DIVENDRES, 25 de MARÇ de 2022 Assaig – Dinar filà Mudèjars

Aquest dissabte pujarem a la filà Mudèjars per a fer un dinar, assaig. La veritat és que vam preparar un repertori que era cavall guanyador i vam quedar més que satisfets.



14, 15 i 17 d'ABRIL de 2022 Dijous Sant, Divendres Sant i Diumenge de Resurrecció

Dilluns 10 d'abril ja les teníem preparades, com un costum, com una tradició irremeiable i que no volem canviar. Sis peces processonals que ens encanten i que toquem per ordre:

Dijous Sant: *Nuestro Padre Jesús i Jesús Preso* les dues d'Emilio Cebrián Ruiz. Com l'any anterior, més músics que natzarens.

Divendres Sant: Comencem amb *El Héroe Muero* per carrer la Vila, de l'Orito i quan arribem al Raval canviem a *Mektub*, les dues de Mariano San Miguel, i quan tanquen el Sepulcre, canviem a *Procesión de Semana Santa en Sevilla* de



Pascual Marquina Narro, amb el solo de *Peldaño*. Ens agrada molt *Mektub*, la sonoritat pel carrer Galera i Badia, gaudim com uns xiquets, tots estrets, s'ensofqueix el carrer, el poble; al fons els llums del castell, sonoritat plena. Els professionals s'entremesclen pels costats amb els músics, per moments són part nostra.

Diumenge de Resurrecció: Que sempre fora Mona! I arriba la disbauxa amb la processó de l'Encontre, vestits de "moneros", quedem al voltant de les set i mitja del matí, però es retarda, en primer lloc, perquè està el famós cadenat en la porta principal de l'església (Adán, tu has telefonat?). No passa res, don Eugenio, amb la sota-na, en la part de dalt de les escales i mòbil en mà telefona a Gregorio, que justament es troba en la part de baix de les escales, i Gregorio telefona a altre poli que ja arriba amb la clau.

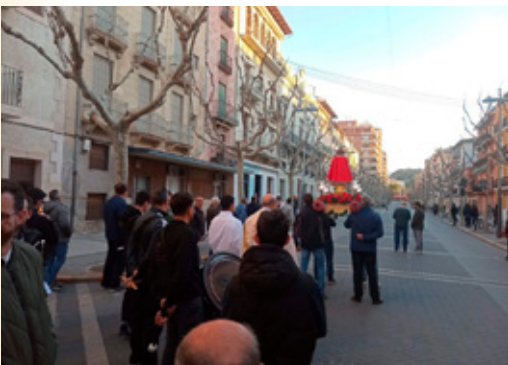
No passa res, és Mona. Comencem a les huit en punt. Esperem que la Mare de Déu agarre uns metres de distància, i baixem ja tocant *Virgen de la Roca*, però, quan arribem a la porta de l'Ajuntament veiem que a l'altra punta la Mare de Déu està parada i no avança i esperem altres deu minuts parats. No passa res, és Mona.

Arranquem altra vegada a ritme normal de la processó i a l'altura de "El Trabajo" s'entren: traca de 100 metres reforçada, coloms lliures, al·lèlues i l'himne, què volem més? Ah! La Mona!

Continuem pel carrer de l'Orito. Acabem la processó.

Canviem a *Ida i vuelta* de Francisco Pérez Devesa i Andrés Piqueor. José Daniel Planelles s'acosta a la percussió i diu les directrius. Que el toquem sentaet. I li fan cas.

Arribem al Trabajo amb ganes festives. Tenim esmorzar. I no hi havia res preparat. Ara sí, ara ja estem en Mona!



15, 20 i 22 d'ABRIL de 2023

ALCOI 2023

Alfonset i el Narcicisme en estat pur

La veritat és que no ho podem amagar, però, és que Alcoi ens encanta. És un gran expositor de MiC, on et pots vendre com a agrupació, que trobes les darreres novetats o estrenes exclusives de peces festives (principalment marxes cristianes o mores), els vestits Emidio Tucci o els pentinats més cardats dels moments (les últimes tendències en les perruqueries alcoianes).

Els voltants de la Font Redona (Glorieta Parc) es concentren els membres de les diferents esquadres especials, les esquadres blanques, els músics i els cavalls o egües. Es fan les 22:30 i l'encarregat de l'esquadra, que en teoria sap de música, mana, ordena i disposa que arranque la percussió.

A nosaltres ens agrada fer-ho de menys a més, fins que hi ha un *totum revolutum*. El cap mira cap a dalt (no saber si per veure les estrelles, el públic que roman atent a la desfilada o ha tancat els ulls com a moment personal). Es mou a l'esquerra¹. I romandrà quiet fins que arribe el primer fort.



Tenim dues marxes mores. No ho hem dit encara, però tocàvem amb l'esquadra de negres de l'alferes moro d'Alcoi de la filà Mudéjares. La primera *Aligeabà-Spyros* de Coletto, i la segona, que ja es va consolidar, *A la mar* de Saül Gómez Soler.

Les Entradetes, què dir? Que per a fer cinc-cents metres es necessiten dues hores llargues, i que no arranquen fins que arriben els forts, i que no guanyem prou per a baquetes, perquè fem molt soroll, amb els talls, els crescendos... i que la gent que ens veu ens ho reconeix amb aplaudiments.

Destacaríem de la segona Entraeta que va ser la més llarga de les dues, que tenia raó el treballador del servei de neteja, que va ser molt emotiu veure com Alfonso Caerols desfilava i el deixaven fer de cap d'esquadra (el primer alferes amb discapacitat física). Estaran canviant les coses en Alcoi?

1. Vàries són les opinions respecte al compàs del pas. Uns atribueixen la seua admissió en els exèrcits prussians des del temps de Federico II. Uns altres, entre ells el marquès de Chambray, asseguren que es va introduir en l'exèrcit francès sobre l'any 1850. Siguen els prussians, siguen els francesos, van regularitzar les maniobres de la infanteria, fent que amb la igualtat en la marxa adquiriren aquelles més vigor i exactitud; però es cree també que el vertader creador de la cadència del pas va ser el capità espanyol Gonzalo d'Aiora a principis del segle XVI.



I que el dia de l'Entrà la tancaríem, i que Alejandro, Carla, Enric i Nerea es van haver d'amaragar en el furgó una vegada que havien descarregat els instruments de la percu (un percu contra tres músics de vent) perquè va començar a ploure, i que van venir els més avançats de l'escola de Música, i que no s'ho acabaven.

I que era una esquadra d'esclaus de la Filà Mudéjares dissenyat per Juan Climent Miró, i que evocava l'esquelet d'un centpeus, tot en metall, i que ho vam donar tot, i que Alcoi, és Alcoi.



14 de MAIG de 2023

Entrà a Muro

Muro, no ens atrevim a dir que podria ser un poble agermanat musicalment parlant amb nosaltres, perquè no ho som oficialment, però sí en el cor. Diumenge era l'Entrà dels moros i nosaltres tocaríem amb la capitania, exactament amb l'esquadra "Margalló" que rebia el premi a la millor esquadra mora de dones de l'any 2023, cosa que ens alegra molt, perquè a més de passar-ho bé, aconseguíem un premi...

I és que anàvem amb dos *hits*, ho férem amb dues obres especials per a nosaltres, com són *Kaimans* del company Ricardo Planelles i *Penya Cadell* del mestre Paco Esteve.

Dues obres que portem en el cor, que quan les tenim davant del faristol tenim eixe bon regust dels bons moments.

Les Entrades de Moros i Cristians les vivim com si ens tocàrem a nosaltres. Per a nosaltres són actuacions tan serioses com un certamen de música, on hi ha més públic i un fester o festeria que has d'agradar.



DISSABTE,

3 de JUNY de 2023

Concert de Primavera:

«D'Orient a Occident»

Cada concert de la Banda és especial, però aquest ho va ser, si cabia, més encara. Després d'uns quants anys, l'emblemàtic Cine de Dalt va tornar a ser testimoni d'una celebració en majúscules: el company i cronista de Xixona Bernardo Garrigós ha trobat un document que certifica que la música de Banda començà al nostre poble fa cent seixanta-nou anys, vint-i-quatre anys abans de l'anterior referència que teníem del naixement de la nostra agrupació. Ara bé: ni la música ni la Banda es fan soles, sinó que són el resultat del temps, esforç i dedicació de tots i cadascun dels companys i companyes que hi ha format i hi formen part. Per això, els hi vam voler retre un homenatge.

Com ja és tradició en aquest concert, vam commemorar l'aniversari musical dels integrants que enguany compleixen 25 i 50 anys com a músics de la Banda: els protagonistes van ser Quico Llinars i Idoia Candela, que han passat a formar part de la llarga llista de condecorats amb la medalla de plata, i Enrique Esteve Serra, amb la imponent medalla d'or, encara que no va poder estar present per motius laborals.

Tots els i les medalleres són passats, present i futur de la Banda i, per a doptives tota una vida dedicada a la música, van rebre un calorós aplaudiment del públic. També, per separat, van tindre una menció especial Ricardo Planelles Torregrosa i Emilio Verdú, que enguany compleixen seixanta anys com a músics. Però l'homenatge va recaure sentidament en Eduardo Ferrer, trompetista des de fa seixanta-cinc anys, qui actualment és l'integran més veterà i que ha hagut d'aturar l'activitat per motius de salut.

Pel que fa a la part musical, el director convidat Enrique Montesinos va ser l'encarregat de guiar-nos en el viatge «d'Orient a Occident»: la primera part del concert es va centrar en les músiques perses, amb *Persian March*, i jueves, amb *Rikudim* i *Klezmer Classics*. En l'intermedi, la corda de saxòfons ens va traslladar



a les illes gregues amb el primer i el quart moviment de la *Suite Helenique*. La segona part va ser protagonitzada pel simfonisme més clàssic, amb *Orient et Occident* i la sorprenent *Dutch Masters Suite*: cada moviment està basat en un quadre de diferents pintors holandesos; el tercer il·lustra una desbaratada taverna que els i les músics vam saber representar d'allò més bé, una gran festa per a celebrar cent seixanta-nou anys d'història que han estat possibles gràcies a l'aportació musical i humana de cada integrant de la nostra agrupació.

Text de Cristina Bernabeu

DISSABTE,
17 de JUNY de 2023
Concert de "El Trabajo"

Dissabte vam respondre al públic que va omplir el pati de "El Trabajo" amb un gran concert i moments especials, com la música de Nino Bravo. No hi ha escenari xicotet si sents així de prop l'amor de la gent.

Enguany la societat de la qual portem el nom celebra el seu 115é aniversari, i dissabte vam tancar les celebracions al seu pati, l'escenari d'aquest característic concert, amb entrada lliure. L'hem titulat "Del Teatre a l'Escenari" i gaudirem des de grans temes de la sarsuela fins a un homenatge dels 50 anys sense Nino Bravo.

DIUMENGE,
25 de JUNY de 2023
Campanya Concerts,
Intercanvis Musicals



Gràcies a tots els que ens vau acompanyar aquest cap de setmana a la nostra banda jove, dissabte al Parc de Vil·la Rosario de Banyeres i diumenge al Barranc de la Font de Xixona.

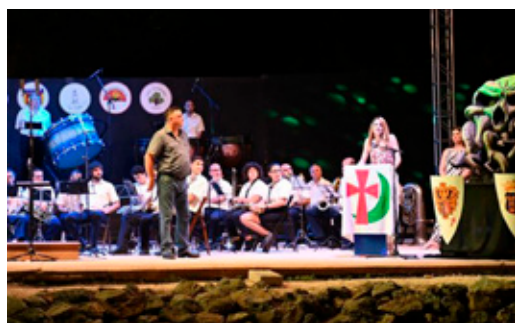
Estem orgullosos dels principals objectius de la nostra agrupació i així continuarem: fer cultura, fer poble i donar als nostres alumnes la millor educació musical possible.

DISSABTE,
8 de JULIOL de 2023
Entrà a Sant Blai

Divendres vam acompanyar els Caballeros Hospitalarios, capitania cristiana de Fiestas de Moros y Cristianos -San Blas- Alicante, amb la marxa cristiana de Miquel Morales Climent, *Hospitalarium*.

Dissabte repetim a l'entrada amb aquest quart moviment de la *Suite Hospitalarium*, escrita per Miquel Morales Climent per a l'ocasió.

DISSABTE,
15 de JULIOL de 2023
Clàudia Delgado, directora de l'Himne



"La música ens fa millor persones", és una de les frases del discurs de Clàudia Delgado, companya saxofonista, mestra de l'Escola de Música, quan li atorgaven la batuta per a dirigir l'Himne de Festes.

I ens alegrem molt d'aquest premi, i més quan és algun company o companya de la banda.

DIVENDRES,
28 de JULIOL de 2023

Festival Internacional de Trompeta

No podria ser d'una altra manera i calia donar suport a, una vegada més, el V Festival Internacional de Trompeta. Al llarg de la setmana van haver-hi actuacions i nosaltres vam fer el concert de clausura, amb un repertori complex, agradós i amb poc temps.

Però, entre la implicació dels components de la banda i sobretot, l'ímpetu i la bona organització del nostre director convidat, Carlos Esteve Domenech, va eixir un concert de deu.

L'obrirem amb *Eolo el rey* de Ferrer Ferrán i el solista d'11 anys Óliver Hita Peña que va ser un dels guanyadors del concurs internacional de trompeta. Amb una projecció que s'ha d'envejar, bon pose davant l'escenari.



En segon lloc, i amb l'altra guanyadora del II Concurs Internacional, Amalia Escobar Garcia, vam tocar d'Alexander Aruturian, *Trumpet Concerto*. No sabem com expressar-ho, però ens va deixar amb la boca oberta, aquesta malaguena de setze anys.

I per a tacar la primera part, i amb un exultant Marlon Mora López, de Daniel Vallejo, *Concierto Nariñense*. I si la segona solista ens havia deixat amb la boca oberta, aquest ens va portar a l'èxtasi.

En l'entremig es donaren els premis en la tercera edició del concurs que realitza el festival.

Torn per a la nostra banda, on tocàrem *Gran Fanfare* de G. Castro d'Addona i *A pedra da serpe* de José Luís Represas.

Tancàrem el concert amb el solista de l'orquestra nacional d'Espanya, Manuel Blanco, amb un *Rhapsody in blue* de G. Gershwin inclassificable. Una demostració de com es pot traure-li suc a una trompeta.

Estem molt contents d'haver participat en aquest esdeveniment, dirigit per un component de la nostra banda, Edgar Zaragoza, el qual li donem les gràcies per haver comptat amb nosaltres.

DISSABTE, 12 d'AGOST de 2023

Soparet amb els Pirates-Marinos

Vam tocar en el Sopar dels Capitans Cristians. El color que predominaria seria el de pantalons blancs i camiseta blava tènue, ja que Pote i Ali farien el seu Sopar de Capitans, al parc del Cuarnero, i ambientat per l'Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona.

Un sopar amb molt ambient i sobretot, molts discursos, i on va faltar un poc de llum.

El Capità i la Banderera van desfilar amb el segon desfilè amb les tres marxes cristianes, *Pote* composta per Hugo Chiniesta, *Gentileza 72* de José Pérez Vilaplana en homenatge a son pare, que era una peça que li agradava molt de tall clàssic i finalment, *David* de Ramon Garcia i Soler.

15 d'AGOST de 2023

Cercavila i Concert de Festes

El mateix esquema que l'any anterior però un any després. Minuts abans de les nou del matí les dues atraccions d'aigua ja estaven muntades, i farà que l'Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona haja de replantejar-se el recorregut final.

Tenim dos pasdobles al faristol un dianer 100%, *Als Llaneros Dianers* de l'alcoià Rafael Mullor Grau i un xic jove de Castalla, *el Racó del Real* de David Leal Esteve.

José Iborra, *Pillili*, farà de director accidental, veterania i voler que la música isca bé, serien dos bons adjectius que el defineixen. Formem de 5, ens adonem que en som un fum, faltant els músics gelaters i algun compromís amb el lilit.

Pillili alça la mà i dona l'entrada. Hi ha incondicionals que mai falten a aquesta cita matiner, el dia ha de començar enjorn per a despertar al poble.

Fem cada nota, la sentim nostra, plena, amb el silenci del carrer sona ple i harmònic. Sentim el trio, i en el primer compàs del fort arranquem a l'esquerra. Tot i que en només entrar al carrer Capità Hernández Mira sentim una bombà que ens indica que tallem la música.

Formem en el carrer de l'Orito amb la mateixa peça. Estem un poc més junts, però continuem sent una formació de cinc. No parem fins a entrar a l'Asil. Però com que estan acabant la missa reprenem el carrer fins a arribar al Raval. Allí hem canviat al *Racó del Real* de David Leal i la toquem per tot el carrer.

El carrer es fa més estret pel carreró de Fermín, el company no té altra per a arribar-se al muscle, amb el mateix pas i tocant l'instrument, cometem el que es diu companyonia.

Passem pel costat de l'ermita del Raval, el mirrem, allà està el patró, per ell fem Festes. Canviem de carrer, al Galera. Les Minxes tenen les persianes de metall ausades, peguen els darrers punts als vestits festers, no deixen de cosir mentre passem i un ull el tenen en el bombatxo i altre en qui passa pel carrer. Les saludem i fan posat amb el cap.

Arribem a la plaça del mercat, de reüll mire el títol del pasdoble. El *Racó del Real* a Castalla és un topònim on es creu que Jaume I va acampar per fer nit. Nosaltres passàvem pel nostre particular "Racó del Raval", el Forn d'Oliveros on es creu que també Jaume I va fer nit. Llegendes que passen de generació en generació.

Baixem carrer Abadia i els rajos ja peguen de bo. Continuem pel carrer Torre de les Maçanes, el nucli nou de la població torronera, on més densitat n'existeix. La gent ix als balcons, mentre es lleven alguns les lleganyes, altres masteguen, altres fumen. Hi ha també bona sonoritat. En acabar del carrer Ausiàs Carbonell girem a l'esquerra en compte de fer-ho a l'altre costat, ja que hem decidit que entrarem per on hem començat!

Hem de dir, que en tot moment, vam estar acompanyats per un company de la Policia Municipal, tallant-nos el trànsit o parant els vehicles, perquè la música tenia preferència a eixa hora.

Fem una entrada amb el fort de la peça. El bombo mana regirar-se mirant a l'Ajuntament. *Pillili* qui donava l'inici de l'acte, fa el mateix, però ara per acabar. Fa xicotetes indicacions perquè vol que la música isca el millor possible, i nosaltres, li corresponem.

Canviem amb la que havíem començat, *Als Llaneros Dianers*, amb la corxera amb puntet i semicorxera i la darrera negra que és plena.

Ha estat una bona cercavila que l'acabem amb un bon esmorzar en el Quicorro.

Per tancar aquest dia tan complet, i a les 22:30 hores, el PREGÓ i CONCERT DE FESTES per part de l'Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona, en un marc incomparable, el Barranc de la Font.

L'acte començava puntual per la mantenidora, Cristina Bernabeu i presentaria l'acte que oferia una bona entrada, però a mesura que el personal



acabara de sopar, anava omplint fins a tenir quasi un ple de gom a gom.

La mantenidora començava amb: «Les festes de Moros i Cristians són un bon exemple de la conjunció entre tradició i innovació: tenen el seu origen, dècades o segles enrere, i continuen celebrant-se –si alguna causa de força major no ho impedeix– any rere any gràcies al compromís i implicació dels festers i festeres. Així, gaudim de totes les parts que componen aquests dies grans amb el record del qual ens ha portat fins ací i la convicció de continuar-ho. Mostres de passat, present i futur es veuen en actes, càrrecs, tornejos, vestits, ostentacions, ambaixades... i també, naturalment, en la música que ho acompanya tot. Aquesta banda sonora és imprescindible per a dur a terme la festa, i igualment experimenta en ella mateixa aquesta evolució des dels orígens fins a l'actualitat. El concert que els oferirem és una bona mostra d'açò: suposa un recorregut històric des de grans marxes clàssiques fins a sorprenents composicions contemporànies».

El concert és el preludi als dies grans. La música no pot faltar i l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona, que enguany al concert de Primavera presentava un document trobat pel Cronista i músic d'aquesta Agrupació, Bernardo Garrigós, que ens donava una història de cent seixanta-nou anys.

Amb un concert que ens dirigiria, el director convidat Carlos Esteve Domenech, i l'obrirem amb una peça dianera: *Als Llaneros Dianers* de l'alcoià, i que ací agrada molt la seua música, Rafael Mullor Grau.

Zoraidamir, marxa cristiana del compositor contestà José Pérez Vilaplana. *Al Manar II*, marxa mora de Marcel Artzer dedicada a Toni Bernabeu i Antònia Galiana, capitans l'any 2001 per la Filà Moros Verds de Xixona. *David*, marxa cristiana de Ramon Garcia i Soler. *Sakasik*, marxa mora de Saül Gómez Soler. *El Racó del Real*, pasdoble de David Real. *Alça que arrastra*, pas masero d'Iñaki Lecumberri. *Al raval*, marxa mora de Javier Ureña. *El Barranc del Sinc*, marxa cristiana de Rafael Mullor Grau i *Any d'Alferes*, marxa mora del mític Amando Blanquer Ponsoda.

Un bon concert, un bon acte. Però, el que parlàvem dels canvis. El Pregó el van canviar perquè el concert de festes no s'allargara massa, i posarlo en l'alçament dels capitans. Ara retornem i finalment, és un acte que passa de les dues hores, i això, cansa l'espectador.

DIJOUS, 17 d'AGOST de 2023

Processó de Festes

Al voltant de les 20.00 hores les portes de l'Ajuntament és un degoteig de gent festera i no que arriba per a participar en l'acte. No ens equivocariem a dir que prima la gent jove.

Davant mateix la porta principal de la Casa Consistorial, una caixa amb ciris, que s'agarraven sense massa quera i un per persona.

Han anat posant-se per ordre les banderes, delegats i autoritats, darrere l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona que acompanyava amb el pasdoble *el Racó del Real*, fins a arribar a la porta principal de l'església després d'estar almenys dos anys inutilitzada fins que han enderrocat la casa d'enfront i han deixat un solar ben gran fins que facen la plaça de l'església (promesa electoral dels que donen realitats!)

Repiqueu les quatre campanes, sona la música, hi ha el colorit de la gent amb les camisoles de Soparet, altres que van mudats per a l'ocasió.

S'obri la porta principal de l'església arxipresbital. Puntual ix Sant Bartomeu portat pels Moros. Com que l'altura no està regulada, el sant ix inclinat cap a l'esquerra, més alt d'una part que altra. Repic de campanes, himne d'Espanya, emoció a flor de pell. No ho puc dubtar, m'ha fet reflexionar sobre la vida en l'acte religiós.

Molta joventut, ho torne a repetir. Poca gent major, però més gent veient la processó. Tenim en el faristol *Sant Bartomeu i Sant Sebastià*, d'Adán Bernabeu Garcia (compositor, president de la banda, delegat dels Pirates-Marinos...), una obra que sona, que és agradosa.

Sentim altre volteig de campanes, està eixint Sant Sebastià, amb els Cristians. Menys gent cristiana, amb la relíquia, els delegats o presidents



de les Filades i les autoritats electes de la darrera elecció autonòmica. No falta l'alcalde de la Partida, Benjamín Ferrándiz.

No sabem per quin motiu, Sant Bartolo resta molt de temps parat, amb la música que tocava. Després, tot aquell qui va voler besar la relíquia, ho va poder fer.

Clàudia Delgado dirigeix l'Himne de Festes

Una vegada feta la bombà del percussionista de la Torre, comencen a arrimar-se els músics. Autoritats, capitans, federatius als balcons. Tothom vol tenir un bon lloc per veure a Clàudia Delgado, segona dona que dirigirà l'Himne de festes. Ens han contat que no ha passat molt bona nit, que ha tingut ansietat, no és per a menys, ja no la responsabilitat, sinó la multitud de gentada que no vol perdre's l'acte, i això impressiona.

Clàudia ix amb força, amb un somriure, saluda. Té presència. Es regira. Dirigeix la seua mirada al balcó, on demana permís. L'alcaldesa assenteix. Posa els braços en paral·lel... dona l'entrada concentrada i al segon compàs ja l'ix el somriure.

Hem dit que és la segona dona que ha dirigit l'himne. La primera va ser Núria Francés i hi ha hagut un buit de bastants anys. Xixona i la Festa, en aquests moments on està tan present el tema del "feminisme", ha sigut un exemple a seguir, perquè hem tingut una de les primeres presidentes de la Federació, directores de l'himne, capitanes de festes que són matrimoni, delegades festeres, esquadres que tanquen l'Entrà sense haver de pagar la mateixa quota que els hòmens, esquadres mixtes...

Dit açò, els últims compassos amb els redoblaments dels tambors, donen pas a les negres en puntet i l'acabament de

Fiesta en Jijona de Vicente Pla Candela, himne de la nostra festa majestuosa. Bufa Clàudia. Ja està. Ho ha fet molt bé, amb autoritat, actitud i aptitud. Tot seguit, les companyes de la banda on toca, li regalen un ramell de flors.

DISSABTE, 2 de SETEMBRE de 2023 Relíquia de Banyeres de Mariola amb els Marrocs

Dues setmanes després d'haver-se acabat les festes, anàrem a Banyeres de Mariola a participar en les festes de la Relíquia, el que per a nosaltres és el Mig Any. Tocàrem amb els capitans dels Marrocs l'obra *A la Mar* de Saül Gómez. Singular és aquesta entrada que anem sempre costera amunt.

DISSABTE, 9 de SETEMBRE de 2023 Entrà a Múrcia

La primera vegada enguany que eixiem a l'estranger, i participàrem per primera vegada en les Festes de Moros i Cristians de Múrcia, declarades d'interés turístic internacional. Una nova experiència, on van interpretar de Francisco Valor, *Mai-Sabel*, marxa cristiana, amb un pas molt lleuger i una entrada llarga.



Quan a l'octubre es fa fosc, busca la vora del foc

Un mes d'octubre ple de música se'ns apropava. Però no ha sigut així com deia el refrany, perquè les temperatures semblaven a les del mes d'agost, i en la nostra particular tourné del primer mes de la tardor.

DISSABTE, 7 d'OCTUBRE de 2023 Entrà a Crevillent

Bona part de la banda a l'autobús que ens portaria a l'illot lingüístic de Crevillent, Baix Vinalopó, diem bona part de la banda, perquè entre viatges, compromisos amb altres bandes, havíem de recórrer als llogats, què fariem sense ells?



Érem els tercers dels Moros, segona vegada consecutiva amb els Beduïns, vestit molt paregut als Beduïns de les festes dels Geladors de Xixona.

No tardàrem molt entre arribar i eixir, cosa que s'agraeix. I començàvem amb l'obra *La Reazione* d'Ennio Moricone, com? No perdó, *Roperia Ximo* de Francisco Valor Llorens, marxés mores amb molt valor! I seguidament l'alternàvem amb, ara sí de Coletó, *Aligeabà-Spyros*, que ja sonava un poc més.

Una actuació on el nostre company *Pilili* ens donava les oportunes indicacions perquè la música sonara el millor possible i que també gaudirà el fester i el públic. És una de les entrades amb més públic, i en les tribunes, el nostre company interactuava per a animar un poc més l'ambient.

I una retornada d'Ignacio el de l'estanc, que suava la camisa com el que més. I per primera vegada es posava als timbals Óscar Romero, que ho va defensar excel·lentment.

Una de les entrades més llargues del nostre calendari, començàvem a les 19:30 i acabàvem les 21:15, i amb molta xafogor.

DILLUNS, 9 d'OCTUBRE de 2023 Cercavila 9 d'Octubre i Entrà Albaida

Segona actuació del mes, i començàvem puntuals a les nou a la porta de l'Ajuntament. Molt poca gent de públic, el regidor de Festes, Ricardo Mira i l'alcaldeessa de Xixona, Isabel López.

Hi havia més músics que a Crevillent, de fet, no vam haver de contractar percussionistes per a la cercavila, sort!

Un recorregut per la part vella, amb pas molt lent, massa, però és que a la vesprada teníem altra actuació i la boca podria ressentir-se. Hem posat al llarg de tot el recorregut *Als Llaneros Dianers* de Rafa Mullor Grau, un vell conegut en els nostres repertoris. No hem fet la parada obligatòria a l'Asil, estaven a missa. I en el carrer Raval hem format de quatre, no hem parat de tocar fins que hem arribat a la costera de l'Abadia. He tret el mòbil per a poder fer una foto a les escales

que pugem al carrer Sant Anna, on conta la llegenda que Jaume I va fer nit, en un dia tan especial per a ell.

Hem tornat a formar en el carrer la Vila, i altra vegada amb pas massa lent, hem agarrat direcció Manhattan. Faltàvem 4 minuts per a les deu quan hem pujat per les escales del Pixaor i hem canviat a *La Voz de Buñol* de Manuel Carrascosa.

Ja en el fort del pasdoble ens hem regirat cap a la façana de la casa Consistorial, on amb el collar de la corporació estaven les autoritats.

Acabàvem amb l'himne de José Serrano, i el solo d'Isidro, amb gran execució.

Uns esmorzen, altres empalmen el dinar, i a les sis eixim cap a la capital de la Vall d'Albaida.





On cada any que anem, ens agrada més, perquè tenen un respecte a la música i la valorem com en pocs llocs.

Amb una formació de 80 músics, tocàrem i sonàrem espectaculars amb *Menda Capità* de Coletó i *A la mar* de Saül Gómez. Està malament que ho diguem, però quan hi ha gana, una bona marxa mora i un equilibri, la sonoritat es dispara i ho podem disfrutar. Una entrada de Moros i Cristians que ens agrada, no ho podem amagar.

DIJOUS i DIVENDRES, 12 i 13 d'OCTUBRE de 2023

Entrades al Campello

Tercer *match* i a la població marinera del Campello tocant amb l'embaixador i banderera dels cristians, Rubén i Noèlia, de la filà Jaume I del Campello.



Començàvem amb el *Fill del Sinc* de Francisco Valor Llorens (gran compositor d'obres de l'oest convertides al gènere fester) i *Honor i Glòria* de Ferran Campos Valdés.

Molta humitat i xafogor alhora, recorregut replet de públic i no és per res, però notem com ens aplaudeixen i això és d'agrair.

Una entrada amb un recorregut que no dura ni tres quarts, amb bon ritme i bona disposició i disciplina.

Al dia següent, tocàrem les mateixes, i menys gent de públic i de músics. Acaben una intensa setmana amb bon sabor de boca que hem deixat en les quatre actuacions. Posarem, ara sí, la camisa a llavar, que ens queden les actuacions al poble.

DISSABTE, 21 d'OCTUBRE de 2023

Concert Festes Geladors

Amb un programa molt suggerent s'estrenava com a director convidat, Iñaki Lecumberri Camps, socarrat i que a l'acabar l'assaig general recordava que faria deu anys de la seua darrera visita.

Veníem de quatre entrades, amb el signficiat de tenir un rodatge en la boca, que estàvem en forma, i aprofitàvem algunes de les peces tocades en els actes passats, com *La voz de Buñol* (pd) de Manuel Carrascosa García (Cercavila del 9 d'octubre), la potent marxa mora *Menda Capità* de Vicent Pérez i Esteban "Coletó" (Entrà d'Albaida), *Honor i glòria* (mc) de Ferran Campos-Valdés (Entrà del Campello), *Emma* de Víctor Vallés Fonet, marxa mora diferent de les escoltades i primera vegada que la interpretàvem.

En la segona part, repetíem la peça amb la qual obriem el concert de Festes, *Als llaneros dianers* (pd) de Rafael Mullor Grau, la potent *Tibi Mariae* (mc) del gran Ramon Garcia i Soler, *Wahabitas* (mm) del psicodèlic Joan Enric Canet Todolí i acabàvem amb *Marfil* (mc) de Josep Vicent Egea Insa, amb dos bisos, *Marxa del Centenari* (mm) de l'inconfusible Amando Blanquer Ponsoda i *Fiesta en Jijona* l'himne de Vicente Pla Candela.

DISSABTE, 28 d'OCTUBRE de 2023

Entrà de les Festes dels Geladors

I acabàvem els nostres actes (concerts, eixides, cercaviles) a casa, com no podia ser. En un dia molt especial, amb molt ambient, tancant l'Entrà de les segones festes de Moros i Cristians, amb els Califes i les marxas mores, *Paco el Chollat* de Daniel Ferrero Silvae i *No ho farà més* de Vicente Català Pérez. Sonàvem, sí, però en casa i amb la nostra gent, ens sentim molt a gust.

Aquests han sigut els nostres actes, tornem a la normalitat i agafem altre rumb. Gràcies al nostre poble per recolzar-nos en cada acte que tenim. Salut i música per a tothom.

Josep Miquel Arques Galiana

ORGANITZA



COL·LABORA



GENERALITAT
VALENCIANA

Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

SEMPRE
TEUA

La teua llengua

CRÈDITS

Textos:

Josep Miquel Arques, Cristina Bernabeu,
Asier Rubio i Ricardo Planelles

Depòsit Legal: A 892-2011

Imprimeix: Quinta Impresión, S.L.U

Xixona, novembre de 2023